

Sorø Amt (Johannes Lou) — rejst et Spørgsmaal angaaende den Forskel paa Understøttelsessatserne for Kvinder og Mænd, som findes i Lovforslaget, og det ærede Medlem gjorde gældende, at man her burde indføre, om jeg saa maa sige, Ligelønsprincippet. Jeg tror nu, man skal omgaas dette Princip med en vis Varsomhed; og at det konservative Parti nu har sluttet sig til Ligelønsprincippet, hvor det drejer sig om faktisk Arbejde, behøver ikke at føre dem ind paa fuldkomment vilde Veje med Hensyn til dette Princips Anvendelse ved alle mulige andre Lejligheder. Her er jo ikke Tale om Løn for et Arbejde og følgelig heller ikke Tale om det, som har været bestemmende i hvert Fald for vide Kredse med Hensyn til Ligelønsprincippets Anvendelse, nemlig at man skulde undgaa, at Kvinder, ved at tilbyde billigere Arbejdskraft, konkurrerede de mandlige Arbejdere ud. Dette Hensyn foreligger jo aldeles ikke paa dette Omraade, og jeg synes derfor ikke, at de Betæneligheder, der kan være ved at opretholde et System med to Lønsatser, forskellige for Kvinder og Mænd, i mindste Maade kan gøres gældende, hvor der er Tale om at sætte Folk i Stand til at leve om end tarveligt for en vis Understøttelse. Der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at man kan tage dette Spørgsmaal op, og jeg vilde da navnlig foretrække, at man tog det op paa den Maade, at man undersøgte, hvorvidt de for Kvinder foreslaaede Satser maaske er for lave og bør forhøjes, men jeg vil fremdes mene, at der virkelig er en god Begrundelse for, at Satserne for Mænd og Kvinder i denne Lovgivning er forskellige. Det kan dog neppe nægtes, at en gammel Kvinde, som faar en Alderdomsrente eller en Invalidere, i en Mængde Tilfælde vil være stillet gunstigere end en Mand i tilsvarende Stilling, idet hun vil være i Stand til selv at kunne holde sit Hus rent, lave sin Mad, stoppe sine Strømper og meget af den Art, som en Mand maaske savner Færdighed i. Muligvis nødes han af økonomiske Grunde til at udvikle disse Færdigheder, men der er dog adskillige Tilfælde, hvor han ikke har dem, medens den gamle Kvinde har dem, og dette berettiger ganske utvivlsomt, at Manden faar nogle Kroner mere, for at han kan lade saadanne Arbejder udføre ved fremmed Hjælp. Jeg tror, at her er et Omraade, hvor en Forskel fuldt ud kan forsvares, men jeg har paa den anden Side intet imod, at man overvejer, om

man desuagtet skulde gøre en Forandring og stille dem lige; navnlig har jeg intet imod, om man maatte mene, at de for Kvinderne opførte Satser er saa lave, at de trænger til Forhøjelse.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) har ligesom det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen) talt om, hvorvidt alle havde Adgang til denne Invalidere, selv om de var Invalidere fra Barneaarene. Jeg maa herom sige, at til Dels er det selvfølgelig rigtigt, hvad der nys er blevet udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange), at Spørgsmaalet om de-forme og aandssvage, fødte Invalidere o. s. v. er et socialt Spørgsmaal, som ikke finder sin fulde Løsning ved en Lov af denne Art, men delvis løses det dog sikkert her-ved. For dem, der ersaaledes stillede, at de kommer paa Anstalter, er Spørgsmaalet for saa vidt afgjort, for andres Vedkommende, som maatte være Invalidere fra Barneaarene, maa deres Forældre have en naturlig Pligt til at melde sig selv og dermed ogsaa deres Børn ind i Sygekasserne, og de paagældende Børn vil da, naar de kommer op i Aarene, naar de selv er forsørgelsespligtige, enten være Medlemmer af Sygekasser eller kunne blive det, idet der er aabnet en saadan Adgang ved den foreslaaede Ændring til § 7 i Sygekasseloven, hvorefter det hedder, at en Persons Helbredstilstand ikke er til Hinder for hans Optagelse i en Sygekasse. Følgelig vil en nok saa invalid Person kunne blive Medlem af en Sygekasse, og Sygekassen vil straks skride til en Bedømmelse af den vedkommende Persons Invaliditetsret og vil, forsaavidt den Grad af Invaliditet, som udkræves, er til Stede, henføre vedkommende til Understøttelse efter Invalidere, i Lovens. For saa vidt er det altsaa urigtigt, naar man mener, at nogen skulde være udelukket, eller Adgangen være stoppet for visse Personer. Der er efter min Mening Adgang for alle, i alt Fald er det Hensigten, at der skulde være det, medens naturligvis Samfundet maa sørge for saadanne, som allerede fra Barneaarene trænger til offentlig Forsorg, forsaavidt som disse paa Anstalter og andetsteds maa behandles efter andre Regler end dem, som det her foreliggende Lovforslag indeholder.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden havde sine Betæneligheder med Hensyn til det Skøn, som er overladt til de kommunale Raad. Jeg forstaar meget vel denne Betænkelighed, og jeg forstaar